

ادامه از صفحه اول

دیپلماسی انرژی در پسابرجام اتحاد گازی باترکمستان

... ممکن بود بسیاری از اقدامات ترکمنستان در رقابت با ایران منفی به نظر برسد و تصور شود قدرت های جهانی هم در همین مسیر از این اقدامات حمایت می‌کنند، اما در فضای جدید، همکاری دو کشور می‌تواند در مقابل سایر رقبا سبتری مثبت ایجاد کند و حتی کشورهای با نفوذ غربی نیز از آن حمایت کنند.

گزارش کاملی در زمینه سیاست‌ها و برنامه‌های گازی ترکمنستان منتشر شده است.

ایران در ردیف اول و ترکمنستان در ردیف چهارم از نظر ذخایر گازی جهان قرار دارند و این دو کشور در مجموع ۲۷.۵ درصد از ذخایر گازی جهان را در خود جای داده‌اند.

روابط دو کشور خوب است و نزدیک ۲۰ سال از انعقاد قرارداد گازی بین دو کشور می‌گذرد و اینک ۱۸ سال است ایران از ترکمنستان گاز وارد می‌کند. ایران با پاکستان قرارداد صادرات گاز منعقد کرده است و با هندوستان نیز سال‌هاست در حال مذاکره برای صادرات گاز است و با افغانستان نیز در همه زمینه‌ها و از جمله تأمین انرژی این کشور، روابط خوبی دارد؛ درحالی‌که میان چهار کشور ترکمنستان، افغانستان، پاکستان و هند قراردادی برای احداث خط لوله موسوم به تی‌آی‌پی‌آی (TAPI) وجود دارد که از طریق آن گاز ترکمنستان به سه کشور دیگر صادر شود.

اینک در فضای جدید بین‌المللی ایران نیز می‌تواند متقاضی پیوستن به تی‌آی‌پی‌آی شود و مذاکراتی را با هر چهار کشور و به‌ویژه با ترکمنستان در این زمینه آغاز کند. متصل‌شدن خطوط لوله گاز پنج کشور می‌تواند قدرت مانور عملیات نقل‌وانتقال گاز را بالا ببرد و سطح امنیت تأمین گاز سه کشور واردکننده را ارتقا دهد و درعین‌حال سطح همکاری‌های چندجانبه و روابط سیاسی پنج کشور ذی‌نفع را تقویت کند. این همکاری می‌تواند در بلندمدت زمینه‌ساز یک لوپ یا اتصال گازی در سطح قاره آسیا باشد که بعضی کشورهای دیگر و به‌ویژه چین را نیز پوشش دهد. خصوصا که ترکمنستان هم‌اکنون صادرکننده گاز به چین نیست.

فعالیت برای پیوستن به تی‌آی‌پی‌آی مشارکت فعال دو دستگاه سیاست خارجی و نفت را می‌طلبد و حداقل منفعت آن کسب اطلاعات دقیق‌تر و نزدیک‌تر از پیشرفت کار و ایجاد فرصتی جدید برای گسترش تعاملات با چهار کشور است. اتحادیه اروپا از دیرباز در تلاش برای متنوع‌سازی مبادی تأمین گاز خود است و ذخایر گاز ایران و ترکمنستان به همین منظور همیشه محل توجه این اتحادیه بوده است. در مقابل ایران و ترکمنستان نیز به متنوع‌سازی مسیرهای صادرات گاز خود علاقه‌مند هستند. از سویی مسیر ایران یکی از بهترین مسیرهای انتقال و حتی سوآپ گاز ترکمنستان به اروپاست. ترکمنستان کشوری land lock یا فاقد دسترسی به آب‌های آزاد است و مسئله خط لوله ترانس‌کاسپین که از سبتر دریای خزر برای انتقال گاز این کشور به جمهوری آذربایجان و سپس ترکیه و نهایتا اروپا مطرح شده است نیز با مشکلات زیادی، ازجمله نامشخص‌بودن رژیم حقوقی دریای خزر و امتناع از به‌خطرانداختن محیط زیست این دریا مواجه است. صادرات گاز هر دو کشور به اروپا با موانع و احیانا کارشکنی‌های دیگری هم روبه‌روست که با مشارکت و حتی ورود مشترک دو کشور به مذاکره با اروپا می‌تواند تسهیل شود.

ترکمنستان اگر تمایل داشته باشد وارد تجارت (LNG) هم بشود اصولا راه بهتری غیر از ایران ندارد. پیشنهادهایی برای پروژه‌های مشترک مایع‌سازی میان ایران و ترکمنستان وجود دارد که براساس آن ترکمنستان می‌تواند گاز خود را در شمال به شبکه خطوط لوله ایران تحویل دهد و ال‌ان‌جی را در جنوب تحویل گیرد.

همان‌طور که ملاحظه می‌شود زمینه‌های همکاری به حدی است که می‌توان یک اتحاد راهبردی در زمینه همکاری‌های گازی بین دو کشور پیشنهاد کرد که چنان‌که اشاره شد حتی صرف پیگیری آن فرصت‌هایی را هم برای دستگاه دیپلماسی و هم بخش انرژی کشور فراهم می‌کند.

تقریبا در هشت سال دولت اصولگرا، از سال ۸۴ تا ۹۲، کشور با منابع سرشار نفتی مواجه بود و در این شرایط، برنامه‌های توسعه پنج‌ساله چهارم و پنجم‌که اجرای آنها با این دو دولت مقارن بوده است نیز از منظر منابع برای اجرا، دچار مشکل نبودند، درحالی‌که همیشه در دولت‌های گذشته، به دلیل کمبود منابع مالی، برخی از مفاد برنامه‌های توسعه اجرایی نمی‌شد. شانسکی که دو دولت نهم و دهم داشتند این بود که به‌لحاظ منابع، با درآمدهای سرشار نفتی مواجه شدند، اما از دیگر سو، به دلیل برخی از رفتارهای سیاسی، بحران‌هایی برای خود ایجاد کردند و باوجود اینکه مجلس‌ها نیز با این دو دولت همسو بودند، اما این همسویی منجر به هم‌افزایی بیشتر در اجرای برنامه‌ها نشد. شانس دیگری که دو دولت نهم و دهم آوردند این بود که هم‌زمان با استقرار، اصل ۴۴ قانون اساسی نیز ابلاغ شد که مهم‌ترین ویژگی آن، کم‌کردن سهم بخش دولتی در اقتصاد با واگذاری کار به بخش خصوصی بود. این مزیت حقوقی و قانونی، در کنار درآمدهای سرشار انرژی و همچنین همسویی مجلس با دولت، فرصتی بود که شاید به این شکل و با این گستردگی نصیب هیچ دولتی نشود، اما به هر دلیل، از این فرصت بی‌بیدل استفاده نشد. توجه‌نکردن به اهداف چشم‌انداز ۲۰ساله، مصوبات قانون برنامه چهارم و همچنین نبود نظارت کامل مجلس بر دولت، از اشتباهات فاحش این دوره است. در کنار این سهل‌انگاری‌ها، متأسفانه دولت‌ها تصور می‌کردند با افزایش تریق پول می‌توانند زودتر به دستاوردهای برنامه پنج‌ساله چهارم و پنجم دست پیدا کنند ازاین‌رو در شرایطی که بودجه برنامه‌ها و همچنین محل تأمین آن از پیش مشخص نبود، منابعی را بیشتر از بودجه تعیین‌شده به برنامه‌ها تخصیص دادند. فقر می‌کردند هرچه مابازای دلار، ریال تریق کنند، می‌توانند برنامه‌های بیشتری اجرا کنند. در راستای این تصور، برداشت‌های مکرر مجلس از صندوق ذخیره ارزی برای پرداخت به دولت رقم خورد و این مسئله از اشتباهاتی است که به حساب مجلس هم‌زمان با این دولت‌ها نوشته شد.

دولت تخلف کرد ومجلس فقط غرزدند
محمدرضا بهزادیان، رئیس اسبق اتاق تهران

مهم‌ترین اتفاقی که در مجلس مقتم افتاد، لایحه طرح تثبیت قیمت‌ها بود که عملا نقطه شروع یک حرکت پوپولیستی در صحنه سیاسی ایران است. آقایان با این عنوان که می‌خواهند جلوی افزایش قیمت‌ها را بگیرند، ضرب‌ای اساسی به روند اقتصاد آزادی که در دولت اصلاحات آغاز شده بود، وارد کردند. نسوع عملکرد دولت احمدی‌نژاد در مسئله هسته‌ای و ایستادگی بی‌منطق و مانوس پهلوانانه در مقابل مذاکرات هسته‌ای، دنیای غرب را به‌نوعی علیه ایران متحد کرد و با ورق‌باره خواندن قطع‌نامه‌ها، در کمتر از چند سال مشمول چند قطع‌نامه اقتصادی کمرشکن شدیم که همه زحمات دولت یازدهم هم نتوانستد گلوی اقتصاد را از زیر تیغ بازگشت این قطع‌نامه‌ها برهاند. در نتیجه همین بی‌سابقه‌ترین تحریم‌های اقتصادی، اقتصاد ایران از همه دنیا بریده شد و با حاکم‌کردن واژه‌های مصنوعی مانند دوزدن تحریم، عملا از یک اقتصاد سفید به سمت اقتصاد خاکستری و اقتصاد سیاه زیرزمینی سوق پیدا کرد. نتیجه این اقتصاد سیاه و خاکستری زیرزمینی، عملا بروز فسادهای مالی،

اقتصاد

کارشناسان کارنامه دولت‌هاو مجالس اصولگرا را بررسی کردند

گاف‌های اقتصادی حامیان احمدی‌نژاد

شرق: عملکرد دولت‌های نهم و دهم و مجالس اصولگرا را در حوزه اقتصادی می‌توان به نگاه غیرکارشناسی آنها و در قالب اجرای اقتصاد رفاقتی خلاصه کرد. در فضایی که خطاهای دولت احمدی‌نژاد با وجودی که ادعای اجرای عدالت را داشت، به صورت معکوس درآمدهای کشور را روانه جیب دوستان و آشنایان می‌کرد، مجالس هشتم و نهم بر خطاهای این دولت چشم پوشیدند. علت آن نیز ادامه فعالیت یک دولت اصولگرا در دوره دوم ولجوبگیری از روی‌کارآمدن دولتی با نگاه سیاسی متفاوت بود. وجود چنین نگاهی بی‌آنکه توجهی به سرنوشت مردم در این منفعت‌طلبی‌های سیاسی داشته باشد، سرانجام سنگینی بار تحریم‌ها را برای کشور به ارمغان آورد. این اتفاق ورای عملکرد نامطلوب احمدی‌نژاد در سیاست‌های اقتصادی داخلی چون اجرای پروژه‌های بنگاه‌های زودبازده، اجرای اصل ۴۴ قانون اساسی در قالب رد دیون و نه خصوصی‌سازی واقعی، نوری شدید در اقتصاد که خود حاصل اجرای طرح‌های مسکن مهر و توزیع یارانه نقدی و بسیاری دیگر از سیاست‌ها بود که ثمره آن تقدیم دولتی به‌شدت به‌دکار به حسن روحانی بود، فجایعی را که در این دو دوره با حمایت‌های مجلس‌های اصولگرا رخ داد نمی‌توان در این مقال گنجاند و آثار آن را باید تا دهه‌ها در اقتصاد ایران جست‌وجو کرد. برای بررسی بخشی از آن نظر کارشناسان را جویا شدیم.

تغییر ضریب چینی در اقتصاد ایران بود که حاصل آن، یکی، دو دهک بسیار پولدار و چند دهک بسیار فقیر در جامعه ایران و خروج طبقه متوسط از اقتصاد ایران بود. به استناد همه چیزی که نامش را دوزدن تحریم گذاشتند دلالتان تحریم توانستند پول‌های بادآورده‌ای را به جیب بزنند و کشورهایی که سال‌های متوالی در صحنه بین‌الملل روبه‌روی ایران ایستاده بودند، مانند برخی کشورهای جنوب خلیج فارس، واسطه ورود کالا به ایران شدند و مجبور شدیم میلیاردها دلار هزینه اضافی برای خرید مایحتاج خود به آنها بپردازیم. در دولت نهم و دهم با سبکی که دولت داشت و همه مراکز حتی غیردولتی را که می‌توانست مرکز قدرت باشد، به تصرف خود درمی‌آورد، شاهد این بودیم که عملا «ان‌جی‌او»های اقتصادی به تصرف دولت درآمدند و عملا به بالندگی بخش خصوصی و اقتصاد آسیب وارد شد. یادمان نمی‌رود با تصویب فصلی تعرفه‌های گمرکی و بالا و پایین‌کردن آنها راهی باز کردند که عده‌ای رانت‌خوار، با اطلاعاتی که از دولت به دست می‌آوردند، ثروت کسب کنند و در تمام این موارد، مجالس اصولگرایی که وجود داشتند در عمل به صحنه مبارزه با دولت و جلوگیری از تخلفات آن وارد نشدند، بلکه گاهی آن‌هم برای رفع تکلیف، فقط به ماجرا غر زدند.

سوکلی‌ها در مجلس
بهروز نعمتی، عضو کمیسیون ویژه حمایت از تولید و نظارت بر اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴

دولت‌های نهم و دهم معتقد نبود که مجلس در رأس امور است بلکه مجلس را از بدنه خود می‌دید، همین نگاه سبب شده بود تا در بسیاری از اشتباهات اقتصادی، دولت قبل همراهی دوستان خود در مجلس را داشته باشد. عده‌ای از دوستان حامی دولت در گذشته، جلستای را با هم داشتند و از هر سیاست دولت حمایت می‌کردند اما تا دولت تغییر کرد منتقد دولت شدند و موضع استراتژیک خود را تغییر دادند، اما واقعیت این است که این عده در مجلس کمک دولت احمدی‌نژاد بودند و این تیم به قوت دنبال اقدامات احمدی‌نژاد بود. این افراد مشخص بودند؛ مجموعه جبهه پایداری منتسب به آقای احمدی‌نژاد در مجلس با حشر و نشر با او حمایت‌های وسیعی را از او داشتند. در این میان عدم شفافیت‌های گسترده‌ای وجود داشت. از جمله آنکه برخی از نمایندگان مجلس نهم که ارتباط خوبی با آقای مرتضوی داشتند، پول‌هایی را دریافت کردند که با این پول‌ها برای حوزه‌های انتخابیه یا به‌صورت شخصی استفاده شد. به هر صورت قرار شد آقای مرتضوی فهرست این نمایندگان را در دادگاه مطرح کند که به عقیده من باید اعلام کند تا مشخص شود چه کسانی پول گرفته‌اند و چه کسانی پول نگرفته‌اند. قاطبه مجلس با این مسئله زاویه دارند، اما به هر حال افرادی سوکلی در مجلس وجود داشتند که از

دلار سیاسی

هزارو ۴۸۰ تومان هم پیش‌روی کرد اما در آخر بازار ۱۰تومان افت قیمت پیدا کرد و باقی معاملات را به امروز سپرد. سکه هم ابتدای صبح دیروز ۹۸۴هزارتومان معامله شد که در معاملات بعدی تا ۹۹۱هزارتومان هم بالا رفت اما در دقایق پایانی معاملات بر ۹۸۸هزار و ۵۰۰ تومان توقف کرد.

معاملات اونس جهانی طلا هم همچنان تعطیل است و از امروز آغاز می‌شود. در صورتی که اونس طلا در معاملات امروز روند صعودی به خود

در قالب سهام عدالت توزیع کند و پس از چند سال اجرای این قانون، با انحرافات گسترده‌ای که در آن ایجاد شد، به جایی رسیدیم که تنها برگه‌هایی در دستان مردم قرار دارد؛ اما مردم نه مالک آن هستند و نه مدیریت سهام خود را در دست دارند و جز سود اندکی که از آن دریافت کردند، هیچ سودی نیز نصیبشان نشده است. در کنار آن فساد عظیمی در تعاونی‌های متولی سهام عدالت شکل گرفته‌اند. مصداق دیگری از خطای این دو دولت را در قالب همان اصل ۴۴ قانون اساسی می‌توان یافت. ۲۱ درصد واگذاری‌ها رد دیون شد. دولت بدهی داشت و در قالب بدهی بنگاه‌ها را به جای بدهی خود واگذار کرد؛ درحالی‌که رد دیون کاملا از اصل ۴۴ قانون اساسی انحراف دارد؛ به‌عبارتی کمتر از ۱۴ تا ۱۵درصد واگذاری‌ها به بخش خصوصی واقعی صورت گرفت. طرح بنگاه‌های زودبازده نیز در راستای جریان‌سازی اقتصادی دولت انجام گرفتند. از این پروژه که در قالب پروژه اشتغال‌زایی از سوی دولت وقت دنبال می‌شد، در دولت نهم به شدت دفاع شد. در آن دولت بالغ بر ۲۰ هزار میلیارد تومان به بنگاه‌های کوچک، تسهیلات داده شد؛ اما حاصل آن به اینجا رسید که بالای ۵۰ درصد تسهیلات اعطاشده به انحراف رفت؛ زیرا مکانیزم این پروژه در اعطای تسهیلات دچار مشکل بود. این دولت فقط تسهیلات داد، بدون اینکه مسیر تکامل و اتصال بنگاه‌های زودبازده را به بنگاه‌های بزرگ مشخص کند. این پروژه سرانجام از زمره پروژه‌های ناکام دولت نهم قلمداد شد که حتی در دولت دهم نیز ادامه نیافت.

پروژه دیگری که در دولت دهم روی آن مانور داده شد، اجرای طرح هدفمندی یارانه‌ها بود که سرانجام تبدیل به قانون شد. دولت ماده ۷ و ۸ قانون هدفمندی یارانه‌ها را زیر پا گذاشت و مجلس هم نتوانست جلوی دولت را بگیرد؛ درحالی‌که مجلس موظف بود از قانونی که تصویب کرده، دفاع کند و جلوی انحرافات را بگیرد و اجازه تخلف را به دولت ندهد که در نهایت دیدیم دولت ۱۰۰ درصد درآمد حاصل از اجرای این قانون را به‌صورت یارانه نقدی توزیع کرد. حاصل آن کریان دولت یازدهم را نیز گرفت. به‌طوری‌که اکنون ماهانه سه‌هزارو ۵۰۰ میلیارد تومان و ۴۲ هزار میلیارد تومان به صورت سالانه یارانه نقدی پرداخت می‌شود که رقم بسیار بالایی است که حجم نقدینگی را به شدت افزایش داد و با تورم‌هایی که ایجاد کرد، قدرت خرید مردم را بسیار کاهش داد. بعدها با سب‌برآوردن نرخ ارز، اصل اهداف این پروژه نیز از بین رفت؛ زیرا نرخ حامل‌های انرژی در این حالت نتوانست به فوب خلیج‌فارس برسد و شکافی که قرار بود کاهش یابد، با افزایش دلار بیشتر هم شد. در کنار آن مسکن مهر نیز برای خانه‌دارکردن مردم با پرداخت وام‌های بلندمدت در دستور کار قرار گرفت و حدود ۵۰ هزار میلیارد تومان تسهیلات برای مسکن مهر در همان سال اول پرداخت شد و برای آن پول پر قدرت چاپ شد که اثرات آن در اقتصاد خود را به صورت تورم شدید و حجم نقدینگی سرسام‌آور نشان داد و همین امر نیز با اعمال تحریم‌ها موجب افزایش شدید نرخ دلار شد.

افزایش حجم واردات به کشور از ۱۲میلیارد دلار در سال ۸۴ به ۷۰ میلیارد دلار در سال ۹۲ حاصل سیاست‌های نادرست اقتصادی دولت‌های احمدی‌نژاد بود که حتی تا اوج ۹۰هزار میلیارددلاری در سال ۹۰ نیز رسید. ماحصل آن نیز افزایش بی‌سابقه کسری تجاری غیرنفتی بود که ترازو را به‌نفع کشورهای دیگر سنگین کرد. در کنار آن می‌توان گسترش مؤسسات مالی غیرمجاز و بازار غیرمتشکل پولی، عدم انضباط مالی و بودجه‌ای و وابستگی شدید به نفت، عدم برنامه‌ریزی درخصوص نحوه مقابله با تحریم اقتصادی و ره‌اشدن اقتصاد در برابر تحریم‌ها، گسترش اقتصاد غیرمولد و سوداگری و ایجاد دوباره پدیده بیماری هلندی در اقتصاد را نیز برشمرد.

بورس

بورس به نفس نفس افتاد
در جازدن شاخص در کانال
۷۷ هزار واحدی

● در معاملات روز گذشته ارزش معاملات بورس اوراق بهادار تهران از پنج هزار میلیارد ریال فراتر رفت و فرابورس ایران هم در حدود هزارو ۶۰۰ میلیارد ریال ارزش معاملات را ثبت کرد. شاخص کل با ۳۲۶ واحد افت معادل ۰.۴۲ درصد، همچنان در کانال ۷۷هزار واحدی باقی ماند. بازار روز یکشنبه را می‌توان به تعبیری روز منفی گروه بانک و خودرو دانست که بسیاری از نمادهای این دو صنعت در آستانه پایین خود به رنگ قرمز معامله شدند. بانک‌های صادرات، پاسارگاد، تجارت، ملت، پارسیان، اقتصاد نوین و سینا در گروه بانکی و ایران خودرو و گروه بهمن در گروه خودرویی بیشترین تأثیر منفی را بر روند بازار داشتند. هرچند عملاتی بلوکی و هفمند و البته تکراری برخی نمادها مانند همراه، اخبر، شینا و جم کمی از شدت اثرات منفی کاستند، ولی روند بازار را دچار تغییر درخور ملاحظه‌ای نکردند. به نظر می‌رسد رشد چشمگیر بورس از ابتدای دی‌ماه تا کنون که توجه همه سرمایه‌گذاران را به خود جلب کرده است، در سربالایی پرشیبی قرار گرفته که صدای نفس نفس آن به گوش می‌رسد! شاید دور از ذهن نباشد که بازار سرمایه چند هفته‌ای یا به زیان دیگر تا پایان سال کمی استراحت کند و با تحلیل‌های بیشتر ادامه مسیر با اطمینان بیشتری طی شود. درحال حاضر بسیاری از شرکت‌ها در صنایع مختلف بودجه‌های سال مالی آتی خود را بر سامانه اطلاع‌رسانی ناشران موسوم به کدال قرار داده‌اند. بودجه‌های نسبتا ضعیف در برخی صنایع مانند خودرویی‌ها، بودجه‌های مشابه سال جاری و بودجه‌هایی با تعدیلات مثبت، نظر بسیاری از کارشناسان را به خود جلب کرده است. بی‌شک با رویکرد مثبت دولت تدبیروامید درخصوص بازار سرمایه، می‌توان انتظار بازار پررغتی را در سال آتی داشت. بی‌شک این موضوع در بخش بازار بدهی پررنگ‌تر خواهد بود؛ چراکه ورود حجم بزرگی از اسناد خزانه اسلامی و سایر اوراق بدهی حاکی از این موضوع است. معاملات این روزهای بورس که ارزش آن حتی تا ۱۰ابزار روزهای ماه سال گذشته رسیده است، نویدبخش ورود نقدینگی جدید از جانب سرمایه‌گذاران به‌خصوص حقیقی‌هاست، البته فروش‌های سنگین آخر سال شرکت‌ها و سرمایه‌گذاران حقوقی را نباید فراموش کرد. چنان‌که عرضه‌های در خورتوجه روی نمادهای بزرگ را در روزهایی با صف خرید شاهد هستیم؛ بنابراین با تثبیت شرایط جاری بازار، توجه به بودجه سال آتی شرکت‌ها، تحلیل کیفیت سود اعلامی و وقت نظر درخصوص پتانسیل صنایع برتر، باید همواره در تصمیمات سرمایه‌گذاران مد نظر قرار گیرد.

عنوان شاخص	مقدار	تغییر
کل	۶۷۷۴۰,۱	۷۷۹۶۹
شاخص قیمت	۲۵۹۹۷,۴	۱۱۶,۰۰
شاخص کل (موزن)	۱۰۹۳۵,۹	۱۷۴۵,۰
شاخص قیمت (موزن)	۹۲۳۷,۱	۱۴۰,۰۰
آزاد شناور	۷۵۹۰۱	۱۳۱۰,۹۲
۵۰ شرکت بزرگ	۲۷۴۰,۳	۲۹۸,۰

خبر

حمایت جمعی اقتصاددانان از حسن سبحانی

● تنسیم: ۲۰ اقتصاددانان ضمن اعلام حمایت از حضور حسن سبحانی در انتخابات مجلس، ابراز کردند کشور برای راهیایی از مصابت اقتصادی و اجتماعی که دهه‌هاست به آن گرفتار است، نیازمند حضور چنین شخصیت‌هایی در عرصه قانون‌گذاری و نظارت است. حسن سبحانی، استادتمام اقتصاد دانشگاه تهران و نماینده دوره‌های پنجم، ششم و هفتم مجلس شورای اسلامی از حوزه دامغان، در انتخابات مجلس دهم از حوزه تهران کاندیدا شده است.

پیش فروش نوری محصولات ایران خودرو

بالاترین نرخ سود سرمایه گذاری

امکان بازپرداخت وجه سرمایه گذاری

پیش از موعد تحویل خودرو

بیشترین فکری کنید...

راه تو را می‌خواند...

www.ikco.ir

جهت اطلاع از شرایط فروش متنوع محصولات ایران خودرو به نمایندگی های مجاز ایران خودرو در سراسر کشور و یا سایت فروش اینترنتی به آدرس ikco.iranecar.com مراجعه فرمایید